

¹Und am achten Tage rief Mose Aaron und seine Söhne und die Ältesten in Israel² und sprach zu Aaron: Nimm zu dir ein junges Kalb zum Sündopfer und einen Widder zum Brandopfer, beide ohne Fehl, und bringe sie vor den Herrn.³Und rede mit den Kindern Israel und sprich: Nehmt einen Ziegenbock zum Sündopfer und ein Kalb und ein Schaf, beide ein Jahr alt und ohne Fehl, zum Brandopfer⁴ und einen Ochsen und einen Widder zum Dankopfer, daß wir dem HERRN opfern, und ein Speisopfer, mit Öl gemengt. Denn heute wird euch der HERR erscheinen.⁵Und sie nahmen, was Mose geboten hatte, vor der Tür der Hütte des Stifts; und es trat herzu die ganze Gemeinde und stand vor dem HERRN.⁶Da sprach Mose: Das ist's, was der HERR geboten hat, daß ihr es tun sollt, so wird euch des HERRN Herrlichkeit erscheinen.⁷Und Mose sprach zu Aaron: Tritt zum Altar und mache dein Sündopfer und dein Brandopfer und versöhne dich und das Volk; darnach mache des Volkes Opfer und versöhne sie auch, wie der HERR geboten hat.⁸Und Aaron trat zum Altar und schlachtete das Kalb zu seinem Sündopfer.⁹Und seine Söhne brachten das Blut zu ihm, und er tauchte mit seinem Finger ins Blut und tat's auf die Hörner des Altars und goß das Blut an des Altars Boden.¹⁰Aber das Fett und die Nieren und das Netz von der Leber am Sündopfer zündete er an auf dem Altar, wie der HERR dem Mose geboten hatte.¹¹Und das Fleisch und das Fell verbrannte er mit Feuer draußen vor dem Lager.¹²Darnach schlachtete er das Brandopfer; und Aarons Söhne brachten

¹وفي اليوم الثامن دعا موسى هارون وبنيه وسُيوخ إسرائيل.²وقال لهارون، خذ لك عجلًا ابن بقرٍ لِدَيْبَةِ حَاطِيَّةٍ، وَكَبْشًا لِمُحْرِقَةٍ صَاحِبَيْنِ. وَقَدِّمُهُمَا أَمَامَ الرَّبِّ.³وَقُلْ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ، خُذُوا تِيسًا مِنَ الْمَعَزِ لِدَيْبَةِ حَاطِيَّةٍ، وَعِجْلًا وَخَرُوفًا حَوْلَيْنِ صَاحِبَيْنِ لِمُحْرِقَةٍ،⁴وَتُورًا وَكَبْشًا لِدَيْبَةِ سَلَامَةٍ لِلذَّبْحِ أَمَامَ الرَّبِّ، وَتَقْدِمَةً مَلْئُوتَةً يَرِيبَ. لِأَنَّ الرَّبَّ الْيَوْمَ يَتَرَاءَى لَكُمْ. فَأَخَذُوا مَا أَمَرَ بِهِ مُوسَى إِلَى فُذَامِ خِيَمَةِ الْاجْتِمَاعِ. وَتَقَدَّمَ كُلُّ الْجَمَاعَةِ وَوَقَفُوا أَمَامَ الرَّبِّ.⁶فَقَالَ مُوسَى، هَذَا مَا أَمَرَ بِهِ الرَّبُّ. تَعْمَلُونَهُ فَيَتَرَاءَى لَكُمْ مَجْدُ الرَّبِّ.⁷ثُمَّ قَالَ مُوسَى لِهَارُونَ، تَقَدَّمْ إِلَى الْمَذْبَحِ وَاعْمَلْ دَيْبَةَ حَاطِيَّةَكَ وَمُحْرِقَكَ، وَكَفِّرْ عَنْ نَفْسِكَ وَعَنِ الشَّعْبِ. وَاعْمَلْ فُرْبَانَ الشَّعْبِ وَكَفِّرْ عَنْهُمْ كَمَا أَمَرَ الرَّبُّ.⁸فَتَقَدَّمَ هَارُونُ إِلَى الْمَذْبَحِ وَذَبَحَ عِجْلَ الْحَاطِيَّةِ الَّذِي لَهُ.⁹وَقَدَّمَ بَنُو هَارُونَ إِلَيْهِ الدَّمَ، فَغَمَسَ إصْبَعَهُ فِي الدَّمَ وَجَعَلَ عَلَى فُرُونِ الْمَذْبَحِ. ثُمَّ صَبَّ الدَّمَ إِلَى أَسْفَلِ الْمَذْبَحِ.¹⁰وَالسَّحْمَ وَالْكَلْبَيْنِ وَزِيَادَةَ الْكَبِدِ مِنْ دَيْبَةِ الْحَاطِيَّةِ أَوْقَدَهَا عَلَى الْمَذْبَحِ كَمَا أَمَرَ الرَّبُّ مُوسَى.¹¹وَأَمَّا اللَّحْمُ وَالْجُلْدُ فَأَخْرَقَهُمَا بِتَارٍ خَارِجَ الْمَحَلَّةِ.¹²ثُمَّ ذَبَحَ الْمُحْرِقَةَ، فَتَأَوَّلَهُ بَنُو هَارُونَ الدَّمَ، فَرَسُّهُ عَلَى الْمَذْبَحِ مُسْتَدِيرًا.¹³ثُمَّ تَأَوَّلُوهُ الْمُحْرِقَةَ يَقْطِعُهَا وَالرَّاسَ، فَأَوْقَدَهَا عَلَى الْمَذْبَحِ.¹⁴وَعَسَلَ الْأَخْشَاءُ وَالْأَكَارِغُ وَأَوْقَدَهَا فَوْقَ الْمُحْرِقَةِ عَلَى الْمَذْبَحِ.¹⁵ثُمَّ قَدَّمَ فُرْبَانَ الشَّعْبِ، وَأَخَذَ تِيسَ الْحَاطِيَّةِ الَّذِي لِلشَّعْبِ وَذَبَحَهُ وَاعْمَلَهُ لِلْحَاطِيَّةِ كَالْأَوَّلِ.¹⁶ثُمَّ قَدَّمَ الْمُحْرِقَةَ وَاعْمَلَهَا كَالْعَادَةِ.¹⁷ثُمَّ قَدَّمَ التَّقْدِمَةَ وَمَلَأَ كَفَّهُ مِنْهَا، وَأَوْقَدَهَا عَلَى الْمَذْبَحِ، عَدَا مُحْرِقَةَ الصَّبَاحِ.¹⁸ثُمَّ ذَبَحَ التُّورَ وَالْكَبْشَ دَيْبَةَ السَّلَامَةِ الَّتِي لِلشَّعْبِ. وَتَأَوَّلَهُ بَنُو هَارُونَ الدَّمَ فَرَسُّهُ عَلَى الْمَذْبَحِ مُسْتَدِيرًا.¹⁹وَالسَّحْمَ مِنَ التُّورِ وَمِنَ الْكَبْشِ، الْآلِيَةَ وَمَا يُعْغِشِي وَالْكَلْبَيْنِ وَزِيَادَةَ الْكَبِدِ.²⁰وَوَضَعُوا السَّحْمَ عَلَى الصَّدْرَيْنِ، فَأَوْقَدَ السَّحْمَ عَلَى الْمَذْبَحِ.²¹وَأَمَّا الصَّدْرَانِ وَالسَّاقُ الْيُمْنَى فَزَيَّادَتَا هَارُونُ تَزِيدَا أَمَامَ الرَّبِّ كَمَا أَمَرَ مُوسَى.²²ثُمَّ رَفَعَ هَارُونُ يَدَهُ نَحْوَ الشَّعْبِ وَبَارَكَهُمْ، وَانْحَدَرَ مِنْ عَمَلِ دَيْبَةِ الْحَاطِيَّةِ وَالْمُحْرِقَةِ وَدَيْبَةِ السَّلَامَةِ.²³وَدَخَلَ مُوسَى وَهَارُونُ إِلَى خِيَمَةِ الْاجْتِمَاعِ، ثُمَّ خَرَجَا وَبَارَكَا الشَّعْبَ. فَتَرَاءَى مَجْدُ الرَّبِّ لِكُلِّ الشَّعْبِ²⁴ وَخَرَجَتْ تَارٌ مِنْ عِنْدِ الرَّبِّ وَأَحْرَقَتْ عَلَى الْمَذْبَحِ الْمُحْرِقَةَ وَالسَّحْمَ.

قَرَأَى جَمِيعُ الشَّعْبِ وَهَتَفُوا وَسَقَطُوا عَلَى وُجُوهِهِمْ.

das Blut zu ihm, und er sprengte es auf den Altar umher.¹³ Und sie brachten das Brandopfer zu ihm zerstückt und den Kopf; und er zündete es an auf dem Altar.¹⁴ Und er wusch das Eingeweide und die Schenkel und zündete es an oben auf dem Brandopfer auf dem Altar.¹⁵ Darnach brachte er herzu des Volks Opfer und nahm den Bock, das Sündopfer des Volks, und schlachtete ihn und machte ein Sündopfer daraus wie das vorige.¹⁶ Und brachte das Brandopfer herzu und tat damit, wie es recht war.¹⁷ Und brachte herzu das Speisopfer und nahm seine Hand voll und zündete es an auf dem Altar, außer dem Morgenbrandopfer.¹⁸ Darnach schlachtete er den Ochsen und den Widder zum Dankopfer des Volks; und seine Söhne brachten ihm das Blut, das sprengte er auf dem Altar umher.¹⁹ Aber das Fett vom Ochsen und vom Widder, den Schwanz und das Fett am Eingeweide und die Nieren und das Netz über der Leber;²⁰ alles solches Fett legten sie auf die Brust; und er zündete das Fett an auf dem Altar.²¹ Aber die Brust und die rechte Schulter webte Aaron zum Webopfer vor dem HERRN, wie der HERR dem Mose geboten hatte.²² Und Aaron hob seine Hand auf zum Volk und segnete sie; und er stieg herab, da er das Sündopfer, Brandopfer und Dankopfer gemacht hatte.²³ Und Mose und Aaron gingen in die Hütte des Stifts; und da sie wieder herausgingen, segneten sie das Volk. Da erschien die Herrlichkeit des HERRN allem Volk.²⁴ Und ein Feuer ging aus von dem HERRN und verzehrte auf dem Altar das Brandopfer und das

Fett. Da das alles Volk sah, frohlockten sie
und fielen auf ihr Antlitz.